

Скривена историја четрдесетог стиха - број једанаест

Број једанаест

Jeff Pippenger

2026-05-21

Књига пророка Јоила је можда најнепосредније откривење позне кише у Светом писму, а Јоило започиње тиме што најпре указује на четири нараштаја отпадништва које је остварила лаодикијска Црква адвентиста седмога дана. Та четири нараштаја све већег разарања, представљена у уводним стиховима Јоила, подударају се са четири све веће гадости из осме главе Језекиљеве. Период од 1863. до 1888. представља први нараштај, и он представља одбацивање темељне поруке милерита, како је приказана на пионирским картама из 1843. и 1850. године, представљена у другој глави Авакумовој, и то симболизује завет, као што је представљен двема плочама Десет заповести.

1888. до 1919. представљају нараштај који је одбацио искуство праведности вером, које производи искуство представљено црквом у Филадельфији. У првом нараштају побуна је била усредсређена на дело вођства представљено Вилијамом Милером, а у другом нараштају, 1888. године, подигнута је побуна против вођства Духа пророштва. Трећи нараштај, 1919. године, започео је књигом Вилијама Ворена Прескота, *The Doctrine of Christ*, а завршио се књигом *Questions on Doctrine* 1957. године. Тај трећи нараштај био је нараштај компромиса са светом, док је адвентизам настојао да стекне акредитацију својих медицинских пракси од стране Америчког медицинског удружења, и акредитацију својих колеца од стране академских учењака отпалог протестантизма и римокатолицизма.

У трећем покољењу просветни савети из пера Елен Вајт били су одбачени и замењени лажним образовним праксама света, какве представља образовна филозофија Грчке. Грчко образовање представљено је богињом Атином, која је овековечена у дупликату храма Партенона у Нешвилу, Тенеси.

Истинско образовање било је оличено у Библији у школама пророка повезаним са пророком Јелисејем. Макавејски устанак 167. године пре Христа, па све до разорења Јерусалима 70. године после Христа, у великој мери је био протест против продора грчког образовања у културу и народ древне дословне славне земље. Протест Макавеја био је устанак против грчког утицаја на сваком нивоу, али је образовни утицај Грчке био толико свепрожимајући у историји и побудама макавејских ревнитеља да се не може одвојити од стварности да је грчко образовање било можда највећи чинилац повезан са јеврејским одбацивањем Исуса Христа као свога Месије. Написане су књиге које указују на негативан утицај грчког образовања на Јевреје и на допринос лажног образовања јеврејском одбацивању и распећу Христа.

Макавејски устанак подудара се са устанком из 1776. године у савременој духовној славној земљи. Тренутно у Сједињеним Државама постоји више од 4.000 регистрованих универзитета који су изграђени на филозофији грчке и језуитске образовне праксе. Анархија и безакоње у протеклих више од десет година могу се непосредно пратити до такозваних образовних центара у Сједињеним Државама, који деценијама индоктринирају студенте који су већ били условљени медијима и изворима забаве да прихвате глобалистичке филозофије изведене из сатанских филозофија периода Француске револуције. Студенти данашњих универзитета већ су били условљени да прихвате начин живота који представљају Содом и Гомора пре него што су ушли у образовне центре осмишљене да нападају белце, хришћане и истинску америчку историју. Грађанин Сједињених Држава данас који жели да разуме стални двостепени систем правде, који испуњава правду и истину бачене на улице, како је то препознато у Библији и Духу пророштва, мора разумети да садашње околности производи намерно осмишљен напад који се индоктринира од најранијих година живота кроз образовни систем осмишљен да доведе човечанство под власт елитистичких глобалиста — силе аждаје!

Постоји пет главних тема у списима Елен Вајт: образовање, здравствена реформа, хришћански живот, тема Велике борбе и практична побожност.образовање је једна од пет главних тема у Духу пророштва, а Елен Вајт је била библијски пророк исто онолико колико и сваки пророк забележен у Божјој Речи. Између осталог, то значи да је њен живот пример сто четрдесет и четири хиљаде и за њих. Пре него што ико помисли да једино Христос треба да нам буде пример, Павле каже:

Јер ако и имате десет хиљада учитеља у Христу, ипак немате много отаца; јер вас у Христу Исусу ја родих кроз јеванђеље. Зато вас молим: угледајте се на мене. 1. Коринћанима 4:15, 16.

Као пророк, Елена Вајт је пример. Само једном је Елена Вајт прихватила улогу члана управног одбора, и то приликом оснивања једног колеца који је прихватио начела истинског образовања, изложена као једна од пет главних тема њене службе. Тај колец у Медисону, Тенеси, налази се у оквиру метрополитанског подручја Нешвила, Тенеси. Она не само да је пристала да буде у оснивачком одбору колеца Медисон од 1904. године па све до годину дана пре своје смрти 1915, него је имала пресудну улогу и у избору земљишта на коме је колец основан. Нешвил је средиште грчког образовног система који је, у историји Макавеја, помогао да се Јевреји спрече да прихвате свога Месију, а који представљају отпаднички протестантизам времена у којем сада живимо. Линија Макавеја јасно је изложена у скривеној историји четрдесетог стиха, представљајући отпаднички протестантизам који је сада у потпуности индоктринисан истим тим, мада савременим обликом, разорним плодовима грчког образовања.

У трећем нараштају адвентизма, руководство које је 1888. одбацило Дух пророштва, изабрало је да свој образовни систем преда акредитационој структури света. Нешвил представља симболичко средиште и истинитог и лажног образовања. Пророк је изабрао исти град који је свет изабрао да овековечи грчко образовање, јер, за разлику од грчког

образовања које се заснива на раздвајању истине на изоловане предмете да би се разорила целина, истинито образовање јесте темељна основа осталих четирију главних тема Сестре Вајт: здравствене реформе, практичне побожности, хришћанског живљења, а нарочито теме Велике борбе.

Исус увек илуструје свршетак почетком, а проба у Едемском врту илуструје пробу са којом се свет сада суочава. Проба на крају јесте иста као и свака библијска проба, јер се Бог никада не мења. Библијска проба је тростепени процес испитивања који производи две класе, које се испољавају на крају процеса испитивања. Први анђеол изражава та три корака као бојати се Бога, дати Му славу, јер дође час лакмус-пробе суда. Први корак била је заповест да се не једе са дрвета познања добра и зла. Пошто јој је недостајао потребан страх Божји, Ева је пала на проби дрвета и јела плод представљен као и добро и зло. Адамов страх Божји није га спречио да ступи у побуну дрвета, и суд је дошао на обоје, док су испољили живот без трајне присутности Божанства.

Проба последњих дана почиње упозорењем да се једе умножење знања које је распечаћено у откривењу Исуса Христа непосредно пре него што се време људске пробе приведе своме крају. Било у адвентизму или међу онима изван адвентизма, та проба се заснива на прихватању или одбацивању умножења „знања“ које је распечаћено у наше време. Та проба знања представљена је дрветом кушања у врту, које представља познање или добра или зла. Истинско образовање било је смештено и симболизовано у Нешвилу, Тенеси, 1904. године, а лажно образовање било је смештено и симболизовано у Нешвилу 1897. године, а затим поново саграђено као трајна грађевина 1920. године. У животу пророчице истинско образовање било је овековечено у Нешвилу, а и лажно образовање је такође било овековечено. Након њене смрти 1915. године, лажно образовање било је обновљено у другој и трајној изградњи храма Партенона, а истинско образовање било је одбачено кроз компромис са светом од стране вођства лаодикијске Цркве адвентиста седмог дана.

Надимак Нешвила, „Атина Југа“, утицао је на избор те грађевине као средишњег обележја Стогодишње изложбе 1897. године. Известан број грађевина на изложби био је заснован на древним изворницима. Међутим, Партенон је био једини који је представљао тачну репродукцију. Данашњи Нешвил, у држави Тенеси, познат је по својој музици, али пре него што је постојао Музеј Џонија Кеша, Нешвил је био познат по свом образовању, а не по певању.

До 1850-их година, Нешвил је већ стекао надимак „Атина Југа“ тиме што је основао бројне установе високог образовања; био је први град на америчком југу који је успоставио систем јавног школства. До краја века, у Нешвилу су своја врата отворили Fisk University, St. Cecilia Academy, Montgomery Bell Academy, Meharry Medical College, Belmont University и Vanderbilt University. У то време, Нешвил је био познат као један од најотменијих и најобразованијих градова југа, испуњен богатством и културом.

Тајна безакоња је у надахнутој Речи и именица и глагол. Надахнуће поистовећује Сатану, и папу, кога сестра Вајт назива Сатанином „десном руком“, са тајном безакоња. Ипак, „тајна

безакоња“ такође описује стапање истине и заблуде. Јоилова четири нараштаја отпадништва подударају се са четири све веће гадости из осме главе Језекиљеве. Та два сведока подударају се са прве четири цркве Откривења, а трећу цркву представља Константинов компромис хришћанства сједињеног са паганством. Те прве четири цркве подударају се са историјом древног Израиља, која симболизује историју савременог Израиља.

У трећем нараштају древног Израиља, цареви Израиљеви ступали су у савезе с другим народима с којима никада није требало да буду доведени у савез Божји људи. Паралела древног дословног Израиља и хришћанске цркве, како је изложена у књизи Откривења, пророчка је тема јасно представљена у студији под насловом Хавакукове Таблице. Јоил поравнава четврти и последњи нараштај који је „истребљен“ из тога да буде Божји изабрани заветни народ с двадесет и пет старешина који се клањају сунцу у Језекиљевим четирима све већим гадостима. Тај четврти нараштај, у којем је лаодикијски адвентизам седмог дана одсечен док се клања сунцу при недељном закону, поравнава се с четвртом црквом Тијатиром, која симболизује владавину папства било 538. године било ускоро долазећим недељним законом. Трећа црква, Пергам, представља „компромис“, било да је реч о древном Израиљу који се сврставао с паганским царствима, или о Константину који је сјединио паганизам с хришћанством, а та два сведока обраћају се трећем нараштају звери из земље из тринаесте главе Откривења.

Четири нараштаја Сједињених Држава, које су, поред осталих истина, биле предочене Египтом током ропства од 400/430 година, окончала су се Фараоновим давлeњем у водама Црвенога мора. Те воде означиле су крај народа коме је требало бити суђено када је Бог извео избављење за древног Израиљ посредством пророка Мојсија. Сједињеним Државама се суди у временском раздобљу у коме се суд завршава над Божјом црквом, стога треба запазити да је вода која је окончала Фараонов живот била доведена на Фараона ослобађањем источнога ветра, који је држао воде на месту док је Бог избављао Свој изабрани народ. Источни ветар је треће тешко „јао“ које удара на недељни закон када дође земљотрес из Откривења 11.

Поколење које претходи четвртом и последњем поколењу звери из земље испуњава се на оба рога, и на републиканском и на протестантском. Компромис републиканског рога, који је био остварен у његовом трећем поколењу, догодио се у раздобљу око Првог светског рата, и означио је да су Сједињене Државе своју економску структуру предале глобалистима Федералних резерви. У том истом раздобљу, лаодикејски адвентизам седмог дана настојао је да свој медицински и образовни рад учини „акредитованим“ према мерилима световног образовања и медицине. Као глагол, „тајна безакоња“ представља компромис Константина и царева старога Израиља са силама овога света. Реч коју је надахнуће употребило да опише тај компромис јесте „амалгамација“, како је дефинисана у речнику из времена Елен Вајт: „мешати или сједињавати у амалгам; стопити.“ Дрво познања добра и зла јесте дрво амалгамације, дрво компромиса. „Последњи силни сукоб“ јесте криза закона о недељи, а Сотонина припрема за ту кризу јесте „тајна безакоња“, која стапа људску мудрост са Божанским откривењем.

„Сотона ужурбано кује своје планове за последњи силни сукоб, када ће сви заузети страну....“

„Слушајте гласове, запазите силе које преовлађују у свету. Има ли иједног гласа молитве? Видите ли икакав знак да је Бог признат? Има свештеника, много њих; али они газе под својим ногама закон Јеховин. Њихове хаљине су упрљане крвљу душа. Мноштва приносе жртве ђаволима. Погледајте, ви који оклевате између послушности и непослушности. Погледајте у мислима огромна мноштва која се клањају на Сотонином олтару. Слушајте музику, слушајте језик, који се називају вишим образовањем. Али шта Бог о томе изјављује? — Тајна безакоња.“ Pamphlets, 004, 11.

У последњем сукобу, када ће „сви стати на једну страну“, понавља се проба Едемског врта. Проба која је у почетку била ограничена на једно дрво усред врта, понавља се на крају, у целом свету. Сотонино дело уочи завршне битке јесте „тајна безакоња“, која је одређена као „више образовање!“ Символ „вишег образовања“ у земљи звери из земље налази се у Нешвилу, Тенеси, „Атини Југа“, где се налази храм Партедон, насупрот истинском образовању које је некада у Нешвилу представљао Мадисонски колеџ. Следећа изјава из надахнућа наводи се у целини на крају овог чланка, али неколико тачака треба размотрити у овом тренутку.

„Свима је потребна мудрост да пажљиво истраже тајну безакоња, која заузима тако истакнуто место у окончању историје ове земље....“

„Нема средњег пута ка обновљеном Рају. Порука дата човеку за ове последње дане није да се стоји са људским смишљањем....“

„Они које је Бог узвисио на високе положаје поверења могу се одвратити од небеске светлости ка људској мудрости.... Сви који желе да поседују карактер који би их учинио сарадницима Божјим и да приме Божје одобравање, морају се одвојити од Божјих непријатеља и држати се истине коју је Христос дао Јовану да је преда свету.“ Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

„Сви“ којима је потребна „мудрост“ представљају све који су доведени у процес испитивања који на крају производи две класе поклоника. „Мудри“ су они који обезбеђују потребну „мудрост“. Процес испитивања почиње када се откривење Исуса Христа отпечати, непосредно пре завршетка времена људске пробе. То отпечаћивање започиње „умножење знања“. Они који су суочени с пробом повезаном с откривењем Исуса Христа обезбедиће „уље“ пророчког знања, намењено да води, припреми и посвети унапред, пре доласка источног ветра при недељном закону. „Дрво познања добра и зла“ симбол је фалсификованог Хлеба Небеског који треба јести или одбацити.

У Галилеји, у синагоги у Капернауму, Исус је у једном догађају изгубио више следбеника него у било које друго време током Своје службе. Ту је испит био у томе да ли су Христове пророчке речи дословне или духовне, а они који тај испит нису положили, нису га положили јер су заборавили да човек треба да живи о свакој речи која излази из уста Божијих. Христос је јасно рекао да је Он Хлеб који је сишао с неба, а они који нису положили испит помешали

су Истину с људском мудрошћу, представљеном Грцима.

Пре него што је Ева започела пад у врту, Христос је и Адаму и Еви заповедио да не једу плод са дрвета познања добра и зла. Први од три корака вечног јеванђеља јесте страх Божји.

„Нека ум обухвати задивљујуће истине откривења, и никада неће бити задовољан да своје силе употребљава на безначајне теме; са гађењем ће се одвратити од безвредне књижевности и празних разонода које кваре омладину данашњице. Они који су општили са песницима и мудрацима Библије, и чије су душе биле покренуте славним делима јунака вере, вратиће се са тих богатих поља мисли далеко чистијег срца и узвишенијег ума него да су се бавили проучавањем најслављенијих световних писаца, или разматрањем и величањем подвига фараона, ирода и цезара овога света.“

„Силе младих углавном мирују, јер страх Господњи не чине почетком мудрости. Господ је дао Данилу мудрост и знање, јер није хтео да буде под утицајем иједне силе која би се мешала у његова верска начела. Разлог што имамо тако мало људи ума, постојаности и истинске вредности јесте то што мисле да ће наћи величину док се одвајају од Неба.“
Messages to Young People, 255, 256.

Eva je izgubila svoj „strah Božji“. Trebalo je da zadrhti na Božje reči, što je osobina sto četrdeset i četiri hiljade. Strah Božji je prvi od tri ispita, i počinje kada se proročka Reč otepečati, na kraju proizvodeći skupinu mudrih i skupinu ludih. Početak za one kojima je određeno da budu mudri jeste da drhte na Božju Reč. Eva to nije učinila, i kada se suočila sa drugim korakom procesa ispitivanja nije bila u stanju da proslavi Boga, a zatim se suočila sa časom suda, gde je ispoljila golotinju Laodikije.

„Сви који желе да усаврше хришћански карактер морају узети на себе јарам Христов. Ако желе да седе заједно на небеским местима у Христу Исусу, морају учити од Њега док су још на овој земљи. Христос није угађао себи. Целина Његовог живота била је развијање чисте, несебичне добротности. Он је узео људску природу да покаже паломе свету, Сатани и његовој синагоги, васељени неба, непалим световима, да људска природа, сједињена с Његовом божанском природом, може постати потпуно послушна закону Божјем. Свима је потребно да се питају: ‘Шта ми треба чинити да се спасем?’ Бог захтева смерна, скрушена срца, која дрхте пред Његовом речју. Само са божанског олтара можемо примити небеску бакљу, која ће нам, када је примимо, дати потпун увид у нашу неспособност и открити нам достојанство и славу Христову. Када се то сагледа, Бог нас ставља под вођство Светога Духа, и Он ће нас увести у сваку истину.“ Bible Echo, 20. јул 1896.

Спајање истине и заблуде дело је Сотоне, које се препознаје као тајна безакоња. Компромис целокупног човечанства у завршним догађајима истражног суда овековечен је у храму Партенона у Нешвилу, Тенеси.

„Није мудро слати нашу омладину на универзитете где посвећују своје време стицању знања грчког и латинског језика, док им се умови и срца пуне схватањима безбожних писаца које проучавају да би овладали тим језицима. Они стичу знање које уопште није

неопходно, нити је у складу с поукама великог Учитеља. Уопштено, они који су на овај начин образовани имају много самоуздизања. Мисле да су достигли врхунац вишег образовања и држе се поносито, као да више нису ученици. Такви постају неподобни за службу Богу. Време, средства и труд које су многи уложили у стицање једног сразмерно бескорисног образовања требало је употребити на стицање образовања које би их учинило свестраним људима и женама, оспособљеним за практичан живот. Такво образовање било би им од највеће вредности.“

„Шта ученици носе са собом када напусте наше школе? Куда иду? Шта ће чинити? Да ли имају знање које ће им омогућити да поучавају друге? Да ли су васпитани да буду мудри очеви и мајке? Могу ли стајати на челу породице као мудри васпитачи? Могу ли у своме породичном животу тако поучавати своју децу да њихова буде породица коју Бог може посматрати са задовољством, јер је она симбол породице на небу? Да ли су примили једино образовање које се заиста може назвати „вишим образовањем“?“

„Шта је више образовање? Ниједно образовање не може се назвати вишим образовањем ако не носи обличје неба, ако не води младиће и девојке да буду слични Христу и не оспособљава их да стоје на челу својих породица на месту Божјем. Ако током свог школовања један младић није успео да стекне знање грчког и латинског језика и схватања садржаних у делима безбожних писаца, није претрпео велики губитак. Да је Исус Христос сматрао ову врсту образовања суштински неопходном, зар је не би дао својим ученицима, које је васпитавао да изврше највеће дело икада поверено смртницима, да Га представљају у свету? Али, уместо тога, ставио им је у руке свету истину, да је дају свету у њеној једноставности.

„Постоје времена када су потребни познаваоци грчког и латинског језика. Неки треба да проучавају те језике. То је добро. Али не треба да их проучавају сви, нити многи. Они који мисле да је познавање грчког и латинског неопходно за више образовање, не могу да виде далеко. Нити је познавање тајни онога што људи овога света називају науком неопходно за улазак у царство Божје. Сотона је тај који испуњава ум софистиком и предањем, који искључују право више образовање и који ће пропасти заједно са оним који учи.

„Они који су примили лажно образовање не гледају ка небу. Они не могу да виде Онога који је истинска Светлост, ‘која обасјава свакога човека који долази на свет.’ Они гледају на вечне стварности као на привиђења, називајући атом светом, а свет атомом. За многе који су примили такозвано више образовање, Бог изјављује: ‘Измерен си на мерилима, и нађен си мањкав,’ — мањкав у познавању практичних послова, мањкав у познавању како да се време најбоље употреби, мањкав у познавању како да се ради за Исуса.” Review and Herald, August 17, 1897.

Upozorenje ognjenih kugli Nešvila nije proizvoljan grad; ono je neposredni sud koji je došao na adventiste sedmoga dana, Sjedinjene Države i svet. Ognjene kugle Nešvila predstavljaju različita svojstva za razne kategorije adventizma, zver iz zemlje i svet. Ognjene kugle Nešvila jesu Božji sud nad lažnim obrazovanjem, simbolizovanim drvetom poznanja dobra i zla.

Наставићемо ову студију у следећем чланку.

„Разноврсним сликама Господ Исус је Јовану представио опаки карактер и заводљиви утицај оних који су се истакли прогонством Божјег народа. Свима је потребна мудрост да пажљиво истраже тајну безакоња која заузима тако велико место у завршетку историје ове земље. Божје приказивање одвратних дела становника владајућих сила света, који се везују у тајна друштва и савезе, не поштујући Божји закон, треба да оспособи народ који има светлост истине да се држи подаље од свих ових зала. Све више и више сви лажни верници света испољаваће своја зла дела; јер постоје само две стране: они који држе Божје заповести и они који ратују против Божјег светог закона....“

„Непријатељство између семена жениног и змије Господ јасно одређује. ‘И метнућу непријатељство између тебе и жене, и између семена твога и семена њезина; оно ће ти на главу стајати, а ти ћеш га уједати за пету.’ ‘А Адаму рече: Што си послушао глас жене своје, и јео с дрвета за које ти заповедих рекавши: Не једи с њега; земља да је проклета с тебе; с муком ћеш се од ње хранити свега века својега; трње и коров ће ти рађати, а ти ћеш јести зеље пољско; са знојем лица својега јешћеш хлеб, док се не вратиш у земљу, од које си узет; јер си прах, и у прах ћеш се вратити.’”

„Следећи свој сопствени пут, поступајући у складу са Сатаниним искушењима и насупрот познатој вољи Божјој, човек је узалуд покушао да уздигне и благослови самога себе. Тако је стекао искуствено познање непослушности Божјим заповестима. Тако је упознао добро и зло; тако је изгубио своју верност и оданост Богу и отворио уста за зла и страдања за целу људску породицу. Колико их данас чини исти оглед! Када ће човек научити да је једино средство за његову сигурност у потпуном поверењу у „овако говори Господ“?“

„Сотона настоји да посредством људских метода унесе своје сопствене изуме међу децу Божју. Он настоји да буде примљен као Бог, или чак да буде постављен изнад Бога. “

„Променом суботе на први дан седмице, он наводи људе да не верују Божјим изјавама, те да тако гледају на своје путеве и планове као да изгледају изузетно мудри у сопственим очима и у свом изопаченом расуђивању. Посредством људске политике он наводи људе да изричите Божје заповести сматрају мање обавезујућим од људског предања, и да одступање од тог закона, који је увек свет, праведан и добар, сматрају нечим од малог значаја. Он увиђа да, спречавајући тако људска оруђа да ходе као послушна деца у складу с Богом, може ометати остварење Божјег дела у нашем свету.“

„Али сотонина сплеткарења са људским оруђима која стоје на одговорним положајима треба се сада, након што је оглед са грехом био испробан, бојати и клонити их се исто толико колико је то било у случају наших првих родитеља. Наложено ми је да кажем да су људи који су постављени на положаје одговорности у делу Божјем преценили своје право да управљају другима. Положај који човек заузима не мења његов карактер. Неки су, изгледа, сматрали да они морају одређивати за цркве и за санаторијуме и да њихов суд не сме бити довођен у питање. Нека на сваком кораку уче од Исуса. Он треба да буде врховни ауторитет за сваког човека.“

„Онај који је често био наш Учитељ каже: ‘Како је тешко човеку да ходи смерно са својим Богом, уз скрушен дух прихватајући Божји пут и одбацујући Сатанине предлоге који као да нуде велике световне предности.’ Утицај тога што човек иде својим путем уместо да чврсто стоји на чврстом темељу који је једино Бог поставио, понављао се изнова и изнова. Одбијање да се ходи правим стазама које је Бог назначио довешће их до пометње и неће научити мудрости друге који имају исту пробу и кушњу. Када ће човек научити да је Бог Бог, а не човек да би се мењао?“

„Неки који су одступили с правога пута били су у непрестаној грозничавој тежњи да се прихвате одговорности које Бог није положио на њих. Бог позива сваког проповедника и сваког лекара да чува једноставност истине. Син Божји, који је откривен и у Старом и у Новом завету, јесте данас Спаситељ нашега света. Од Њега сваки медицински мисионар треба да прими своју обуку. Ако се не одвоји од кнеза који влада у ваздуху, он ће заводити душе које у њега имају поверења. Нека се сви чувају људи који су тако образовани и узвишени да њихове планове обичан народ не може разумети.“

„Spletke greha prevazilaze svako poimanje. Svaka nevolja, svako stradanje i smrt, svedoče ne samo o sili zla nego i o istinitosti živoga Boga. Pošto je čovek upoznao istinu, reč živoga Boga, koja ostaje do века i koja kroz poslušnost daje život, njegova slabost da se usaglasi sa Sataninom dovrtljivošću krajnje je neobjašnjiva. Svi koji su poučeni od Boga priznaju Hrista kao Njegovog Sina. Svi koji ne veruju poznatim Božjim izjavama pokazuju omiljenost greha i ne rade na strani života i besmrtnosti, koji se iznose na videlo kroz savršeno posvećenje istinom. Ako ne izvrše promenu u karakteru, u rečima i u duhu, duše će biti izgubljene.“

„Нема средњег пута ка обновљеном Рају. Порука дата човеку за ове последње дане не треба да се стапа са људским измишљотинама. Не треба да се ослањамо на политику световних правника. Морамо бити смирени људи молитве, не поступајући као они које су заслепиле Сотонине силе.“

„Многи имају веру, али не веру која делује кроз љубав и очишћује душу. Спасоносна вера није просто голо веровање истини. „И ђаволи верују, и дрхте.“ Надахнуће Духа Божјег даје људима веру која је покретачка сила што обликује карактер и уздиже људе изнад пукe формалности у поступцима. Речи, дела и дух треба да сведоче о чињеници да смо Христови следбеници.“

„Највећа светлост и благослов које је Бог подарио нису никаква сигурност против престапа и отпадништва у овим последњим данима. Они које је Бог уздигао на високе положаје поверења могу се одвратити од небеске светлости ка људској мудрости. Тада ће њихова светлост постати тама, њихове способности поверене од Бога замка, а њихов карактер саблазан Богу. Бог се не да исмејавати. Одступање од Њега било је и увек ће бити праћено својим сигурним последицама. Чињење дела која не угађају Богу, ако се човек у томе не покаје одлучно и не остави их, уместо да настоји да их оправда, водиће злочинца корак по корак у обману, док многи греси не буду почињени некажњено. Сви који желе да поседују карактер који би их учинио сарадницима Божјим и да приме Божје одобравање, морају се одвојити од Божјих непријатеља и држати се истине коју је Христос дао Јовану да је преда свету.“ Manuscript Releases, volume 18, 30–36.

